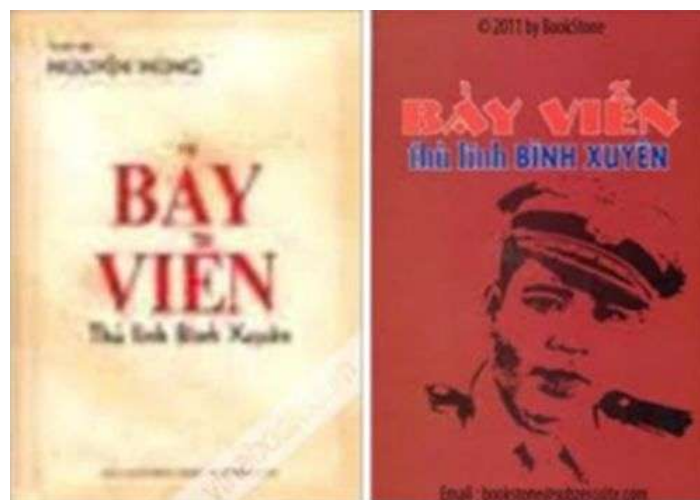


Bảy Viễn : Cuộc đời ngang dọc



1/- Mở bài

Bảy Viễn vào đời bằng một chuỗi tiền án không mấy vẻ vang gì, từ trộm vặt, hành hung người, rồi ăn cướp có vũ khí. Cuộc đời giang hồ vào tù ra khám, vượt ngục. Chử nghĩa không có, thời thế đưa đẩy lên địa vị một tướng lãnh, nắm giữ bộ máy cảnh sát công an đô thành Sài Gòn Chợ Lớn. Một tướng cướp lại đóng vai trò người đi bắt cướp, giữ an ninh Đô thành, thì thật là quá mỉa mai cho một thời nhiều nhương của người Việt.



2/- Vụ cướp tiệm vàng Kim Khánh

Năm 1942, Bảy Viễn với người bạn giang hồ là Mười Trí, lên kế hoạch đánh cướp tiệm vàng Kim Khánh, tại một nơi buôn bán ồn ào náo nhiệt trên đường Trần Hưng Đạo. Bảy Viễn giả làm ông

chủ tiệm vàng giàu có ở Cần Thơ, dùng yếu tố bất ngờ, với khẩu súng Colt để cướp vàng và tiền bạc.

Theo kế hoạch, tài xế và Mười Trí đậu chiếc xe Huê Kỳ sang trọng trước tiệm vàng. Mười Trí giữ nhiệm vụ ra dấu hiệu để liên lạc và bảo vệ. Một đàn em giả làm dân dạo phố ngồi ở ngã tư, ra dấu làm hiệu, khi cảnh sát gác đường ra về đổi phiên.

Trưa hôm đó, chiếc xe Huê Kỳ bóng láng ngừng trước tiệm vàng Kim Khánh. Bảy Viễn oai vệ trong bộ đồ lớn màu hột gà, cà vạt đỏ, kiếng gọng vàng, nón Fletcher, giày 2 màu, xách cạt táp da, miệng ngậm xi gà, bước vào giờ nón chào chủ tiệm:

- "Tôi định lên sớm, nhưng kẹt hai chiếc bắc Cần Thơ và Mỹ Thuận, nên giờ mới tới. Trưa trừ trưa thật rồi, bà chủ thông cảm cho".

Bảy Viễn kéo tay áo xem giờ, để lộ chiếc đồng hồ Omega vàng, nói : "Kém 15 phút đây 12 giờ, bà chủ chưa nghỉ trưa sao?"

Bà chủ nhìn Bảy Viễn, nhìn ra chiếc xe Huê Kỳ, biết là khách sộp, tươi cười đáp :

- "Đúng 12 giờ, tiệm đóng cửa, ăn cơm và nghỉ trưa, nhưng có khách từ lục tỉnh lên, chúng tôi vui lòng đón tiếp, quá 12 giờ cũng không sao".

Bảy Viễn trao danh thiếp : "Đây là tiệm vàng của tôi, mới khai trương hồi tháng trước, nhờ trời thương, làm ăn khá nên chuyển này lên Sài Gòn bổ hàng. Nghe các đồng nghiệp nói tiệm Kim Khánh là nơi đáng tin cậy, nên tôi tới làm quen".

Bà chủ mời xem hàng trong tủ kiếng. Khi thấy Mười Trí dùng tờ báo xếp làm tư, gạt phe phẩy ra hiệu, cho biết cảnh sát đã rời ngã tư đi đổi gác, thì lập tức, Bảy Viễn dẫn khẩu "colt đuôi" trên mặt kiếng và nói : "Không được la ! Hề la là chết tức khắc". Tất cả vàng trong tủ kiếng được dôn hết vào cạp da. Chiếc xe phóng nhanh đến ngã tư mới nghe tiếng bà chủ la làng. Chỉ trong 10 phút là xe đã ra tới mũi tàu Phú Lâm.

Phần khởi trước thắng lợi quá dễ dàng, Bảy Viễn rủ Mười Trí ăn hàng xường mộc Bình Triệu.

3/- Cướp xường mộc Bình Triệu

Xường mộc Bình Triệu là nơi chuyên đóng ghế salon danh tiếng nhất Sài Gòn. Chủ là một người Tàu Chợ Lớn. Buổi tối chỉ có người tài phú ngủ lại xường, giữ số tiền chờ gởi nhà băng vào cuối tuần.

Sáu giờ chiều ngày 8/9/1942, Bảy Viễn và quân sư Mười Trí cùng hai tên đàn em là Ba Rùm và Tư Nhị, lên chiếc xe lộng lẫy mô đen mới sau cùng, vừa chạy hết "rô đai", do một đại xì thầu Chợ Lớn là Trần Tăng cho mượn.

Xe vượt qua cầu Bình Lợi đến thẳng xường mộc Bình Triệu. Khi tài phú người Tàu mở cửa cổng, thì tức khắc, Bảy Viễn kè sát tên Tàu, ấn mạnh khẩu colt đuôi vào ba sườn hấn, nói :

- "Tao tới đây mượn tiền ông chủ đây, xài tạm trong cơn túng quẫn, muốn sống thì vô nhà mở tủ đưa hết tiền cho tao".

Tư Nhị theo sát Bảy Viễn, quơ hết mớ bạc trong tủ bỏ vào túi kaki, trong khi đó, Mười Trí quan sát động tịnh bên ngoài. Trước khi rút, Bảy Viễn ra lệnh : "Mày không được la làng, chờ cho xe tao đi xa rồi mới được phép la, nghe chưa !".

Khi xe đang ở giữa cầu Bình Lợi, thì phía sau có đèn pha xe hơi chớp sáng. Ba Rùm quay lại. Đèn pha mỗi lúc một tới gần. Ba Rùm la lên : "Thằng Tây trên xe nó bật đèn pha xin qua mặt xe mình đó anh Bảy". Bảy Viễn nhẩn ga, chiếc xe phóng nhanh, không cho qua mặt. Hai chiếc xe cứ lao hết tốc độ như cuộc đua chạy nước rút.

Trời bỗng chớp nhoáng, mây tiếng sấm, rồi mưa bắt đầu rơi. Chiếc xe sau vẫn bám sát.

Mười Trí nói :

- Trời mưa, đường trơn, thôi cho nó qua mặt đi.

Bảy Viễn cứ lại :

- Không được. Cho nó qua, nó sẽ báo cho đồn Bà Chiểu truy bắt tui mình.

Bồng Mười Trí giật mình. Trước mặt là một chiếc xe bò, cà rịch cà tang đi sát lề, theo sau là chiếc thổ mộ (Xe ngựa). Thế rồi thổ mộ vượt qua xe bò. Con đường đã hẹp lại không có chỗ cho xe hơi vượt qua. Mười Trí toát mồ hôi lạnh khi thấy Bảy Viễn vẫn miết ga 120km/giờ. Vừa lúc xe thổ mộ qua mặt xe bò, rồi nép vào lề mặt, chiếc xe của Bảy Viễn vượt qua như ánh chớp. Mọi người thở phào, nhẹ nhõm. Chưa hết gian nan. Khi tới cầu Băng Kì, Bảy Viễn thành linh chặt cua, queo qua ngã ba Cây Thị để sửa lưng thẳng Tây, cắt đuôi nó, thế nào nó cũng ngon trốn chạy thẳng.

Do queo gấp mà không bớt ga rà thẳng, lại gặp đường trơn, chiếc xe sàng qua sàng lại rồi đâm đầu xuống ao cá vồ bên đường. Không thể kéo chiếc xe lên được. Mười Trí thở dài : "Thôi, chỉ có nước ôm tiền về nhà, sáng mai mượn xe kéo nó lên, o bế cẩn thận rồi trả lại cho Trần Tăng. Thế là cả nhóm bao một cuộc xe ngựa về nhà Bảy Viễn.

Cảnh sát truy ra chủ xe là Trần Tăng. Thế là cả nhóm bị tóm. Ra toà mỗi người lãnh 12 năm tù khổ sai, đày đi Côn Đảo. Riêng Bảy Viễn, cộng thêm 8 năm còn thiếu do vụ vượt ngục trước kia, thành 20 năm.

4/- Vài nét về Bảy Viễn



Bảy Viễn là một tướng cướp lừng danh trước năm 1945. Về sau, theo Việt Minh chống Pháp, rồi ly khai Việt Minh về hợp tác với chính phủ quốc gia của quốc trưởng Bảo Đại. Bảy Viễn, thủ lĩnh Bình Xuyên chống chính phủ Ngô Đình Diệm, bị dẹp tan năm 1955. Bảy Viễn chạy sang Pháp lánh nạn và mất năm 1970.

Lê Văn Viễn sinh năm 1904 tại Phong Đức, quận Cần Giuộc, tỉnh Chợ Lớn. Cha là Lê Văn Dậu, người Tàu gốc Triều Châu. Bảy Viễn học hết tiểu học trường làng rồi đi bụi đời, học võ, học gông. Mình xăm hình con rồng màu đỏ ở lưng, đầu rồng ở sau cổ, đuôi rồng xuống tới hậu môn. Hai vai, xăm hình đấm ở tròng, đầu rắn xăm ở đầu dương vật. Vì xăm mình rất đau,

dùng kim đâm cho chảy máu rồi lấy mực tàu trét vào, cho nên những người chịu nổi thì thuộc về tay anh chị. Người cao 1,7 m.

Bảy Viễn lập băng đảng, nổi danh là tay anh chị chợ Bình Đông, bảo kê các trường đá gà, rồi đứng bến xe lục tỉnh.

- Năm 1921, bị tù lần đầu 20 ngày về tội ăn cắp xe đạp.

- Năm 1927, bị tù 2 tháng vì hành hung ông chủ, khi giữ chân gác sòng bài cho ông.

- Năm 1936. Ngày 28/8/1936, bị kết án 12 năm khổ sai, đày đi Côn Đảo về tội cướp tiệm vàng ở Giồng Ông Tố, thu được số tiền rất lớn là 6,000\$. (Hồi đó, 1 đồng bạc mua được 5 giạ gạo).



Bảy Viễn Tướng Bình Xuyên

- Ngày 8/2/1940, ở tù được 4 năm thì vượt ngục lần thứ nhất về đất liền. Như vậy còn thiếu 8 năm, nên được cộng thêm vào án 12 năm trong vụ cướp xưởng mộc Bình Triệu.

5/- Cuộc vượt ngục lần thứ hai

Tù Côn Đảo chỉ có một phương tiện duy nhất là bút mây rừng, đốn cây kết bè, chờ đến mùa gió chướng, thổi từ biển vào đất liền, rồi thả bè cho trôi theo chiều gió. Trong lịch sử vượt ngục Côn Đảo không tới 10 cuộc thành công.

Tù nhân được điểm danh mỗi ngày. Các bãi biển thả bè hướng về đất liền, luôn luôn được canh giữ cẩn mật, bởi những phạm nhân sắp mãn hạn tù, được cử làm "trật tự" chờ đợi ngày về Sài Gòn, ra khám.

Hơn nữa, vùng biển Côn Đảo có rất nhiều cá mập, ít có chiếc bè nào dám vượt qua mũi Cá Mập cả. Gian nan và nguy hiểm chập chùng trên đường vượt biển. Lắm khi giông bão nổi lên, cuốn bè trôi mất phương hướng, thay vì vào ven biển đất liền thuộc các tỉnh miền Nam, lại trôi ngược lên tận đảo Hải Nam của Trung Hoa. Người chết vì đói và khát. Côn Đảo cách Vũng Tàu 120km.

Trong chuyến vượt ngục lần thứ hai này, trên bè có Mười Trí, Bảy Viễn, Tư Nhị và Năm Bé. Trước cảnh đồng hội đồng thuyền, sống chết trên biển, các tay giang hồ liền nhớ đến chuyện Đào viên kết nghĩa của bộ ba Lưu, Quan, Trương trong chuyện Tàu, nên đồng ý kết nghĩa huynh đệ giang hồ, có phước cùng hưởng, có họa cùng chia.

Trời hôm đó sáng rỡ, biển lặng, đúng giờ hoàng đạo, mỗi người tiểu chung vào một cái ca, lấy nước tiểu thay máu đào uống vào, kết nghĩa anh em theo kiểu tù vượt ngục. Mười Trí sinh năm 1903 làm đại ca, Bảy Viễn sinh 1904, làm nhị ca, tam ca là Năm Bé và em út là Tư Nhị.

6/- Đánh cướp chủ đồn điền Dầu Tiếng

Một hôm, đàn em Bảy Viễn báo cáo tình hình, tên giám đốc đồn điền cao su Dầu Tiếng, hàng tuần đều đến nhà băng lấy tiền về trả lương cho thầy, thợ.

Theo kế hoạch, Bảy Viễn đi mượn chiếc xe Huê Kỳ và đích thân lái. Mười Trí giữ vai cận vệ. Đúng giờ 6 sáng thứ bảy, Bảy Viễn cho xe đậu sát chiếc xe của Tây giám đốc đồn điền, rồi xách cặp da vào ngồi ở ghế chờ đợi, dành cho khách hàng, mở sổ sách ra giả vờ tính toán mà cặp mắt luôn theo dõi thẳng Tây.

Khi tên giám đốc ôm tiền bước ra khỏi cửa nhà băng, thì Mười Trí chồm qua xe hỏi mượn bật lửa châm thuốc. Người tài xế vô tình mò tìm bật lửa, thì nhanh như cắt, Mười Trí dùng cạnh bàn tay chém vào gáy, làm tên tài xế bất tỉnh, gục xuống. Bảy Viễn chờ cho thẳng Tây đến bên cửa xe mới tấn công. Một gói ốt bột đập ngay vào mắt, tên giám đốc tá hỏa, buông va li tiền và ôm mặt.

Nhanh tay, Bảy Viễn chụp túi bạc liêng lên xe rồi nhảy lên đạp ga vọt nhanh. Mọi việc xảy ra quá nhanh nên không nghe có ai la làng cả.

Bảy Viễn về đến sào huyệt cả tuần lễ, thì vụ cướp táo bạo giữa ban ngày mới được báo chí bàn tán xôn xao. Các phóng viên đồng ý với nhau rằng, kiểu cướp phóng xe Hoa Kỳ là sở trường của Bảy Viễn.

Sáng hôm đó, xe đạp Mười Trí cán đinh nên phải ghé lề đường vá xe. Thành linh, một xe chở đầy lính lướt qua, Mười Trí biết bị lộ, nên vọt thẳng xuống Sài Gòn. Bảy Viễn đang ngồi đánh bài thì được tin báo, xuống xuống bơi qua sông thoát hiểm. Nhưng sau đó, bị bắt nguội và lại bị kết án đày đi Côn Đảo một lần nữa, là lần thứ ba.

Ở đảo, nhờ Ba Rùm giúp đỡ, nên Bảy Viễn và Mười Trí vượt ngục lần thứ ba.

Khi về tới đất liền thì tình hình chính trị thay đổi nhanh chóng, Nhật Hoàng tuyên bố đầu hàng Đồng minh vô điều kiện. Bọn Nhật ở Đông Dương buồn rầu hơn bố chết, nhiều sĩ quan, Harakiri, tự mổ bụng tự tử.

Theo báo chí, thì quân đội Anh-Ấn tước khí giới quân Nhật ở miền Nam, quân của Tướng Giới Thạch do tướng Lư Hán chỉ huy, tước khí giới Nhật từ vĩ tuyến 16 trở lên Hà Nội. Thừa lúc Nhật bị tước khí giới, người Pháp còn bị Nhật giam, Việt Minh cướp chánh quyền, tuyên bố độc lập vào ngày 2/9/1945. Trong khi đó, quân đội Pháp từ Calcutta và Bombay, Ấn Độ, đang trên chiến hạm trực chỉ Sài Gòn để tái chiếm lại Nam Kỳ từ tay người Nhật.

Bảy Viễn dốt về chính trị, không biết nên ngã về phía nào, theo Việt Minh hay Pháp, cho nên áp dụng "nặng chiều nào, che chiều đó", rồi quyết định mua súng, lập bộ đội. Súng đạn tụi Nhật rẻ như bèo, đại gì đem nạp cho quân Anh-Ấn.

Ngày 5/10/1945, tướng Pháp Leclerc đến Tân Sơn Nhất, sau khi chiến hạm Triomphant chở đầy lính cập bến Sài Gòn. Tướng Leclerc tuyên bố, Pháp sẽ quét sạch Việt Minh trong 3 tuần lễ. Quân Pháp bắt đầu đánh chiếm Biên Hòa, Thủ Dầu Một, Tân An, Mỹ Tho. Ủy viên quân sự Trần Văn Giàu cho các đơn vị vũ trang rút ra ngoại ô, tổ chức đánh du kích. Thực dân Pháp bắt đầu chiến dịch truy tìm những thành phần theo Việt Minh và những nhóm anh chị giang hồ, đầu trộm đuôi cướp, vì thế, Bảy Viễn phải ra bưng.



Nữ quân Bình Xuyên

7/- Bộ đội Bình Xuyên

Bình Xuyên là tên của một ấp thuộc làng Chánh Hưng, quận Nhà Bè. Sau năm 1945, Bình Xuyên chỉ một lực lượng của dân giang hồ Nam Bộ, mà người đứng đầu là Ba Dương. Ba Dương (Dương Văn Dương) đang "đứng bến" tại bến xe Sài Gòn-Tây Ninh-Nam Vang (Phnom Penh), thì Pháp ban hành tình trạng khẩn cấp, hốt hết những "phần tử nguy hiểm" gồm Cộng Sản và dân giang hồ, nên phải chạy về ẩn trốn ở quận Cần Giuộc.

Ba Dương bị bọn chỉ điểm bắt về quận. Chủ quận là tay gian ác, buộc Ba Dương phải uống hết một chùm tóc rồi mới được thả. Tóc vô người, phá nát bộ tiêu hóa rồi chết lần chết mòn. Thời may, Ba Dương có một đệ tử trung thành trong quận, lãnh về thuốc men chữa trị nên sống sót. Ba Dương quy tụ đàn em và đám giang hồ bị rượt đuổi, lập căn cứ tại ấp Bình Xuyên và theo Việt Minh chống Pháp. Mười Trí là bạn giang hồ của Ba Dương, nên cả bọn Bảy Viễn gia nhập bộ đội Việt Minh ở Bình Xuyên. Bảy Viễn giữ chức chỉ huy phó.

Khi Ba Dương bị Tây bắn chết, được VM phong chức thiếu tướng đầu tiên ở miền Nam. Bảy Viễn có tham vọng muốn lên thay Ba Dương làm chỉ huy trưởng, nhưng bị cán bộ VM ngăn chặn, nên không thành. Lãnh đạo kháng chiến Nam Bộ là Thiếu tướng Nguyễn Bình, tên thật là Nguyễn Phương Thảo, em kết nghĩa với tướng cướp, nhà văn Sơn Vương Trương Văn Thoại. Nguyễn Bình, một mặt muốn giữ lực lượng của Bảy Viễn theo VM, một mặt tách rời Bảy Viễn ra khỏi quyền lực, bằng cách phong chức Tư lệnh phó khu 7 cho Bảy Viễn.



Tướng Nguyễn Bình

Vì không được tin dùng, và do sự móc nối của tên trung tá phòng nhì Pháp Savani, nên Bảy Viễn mang 2 đại đội về hợp tác với quân đội Pháp, và được thăng chức Đại tá.

8/- Con lộ 15

Hồi đầu kháng chiến, con đường Sài Gòn-Vũng Tàu dài 125km bị phá hủy nặng nề. Bị cuốc tróc lớp nhựa, cào bỏ đá xanh rồi trồng tre lên. Qua vài mùa mưa, tre mọc xanh um. Những nơi chưa kịp trồng tre, thì cây cối bị đốn ngã chụm vào nhau, con đường 15 biến mất. Cầu sắt hay cầu xi măng gì cũng bị phá sập hết. Chiếc cầu dài nhất trên tuyến đường là cầu Cỏ May bị sập nhịch giữa.



Đại tá Bảy Viễn được tướng Pháp De la Tour giao nhiệm vụ giải tỏa con đường này. Công binh Pháp xây cầu, làm đường tới đâu, thì quân Bình Xuyên đóng đồn bắt giữ an ninh tới đó. Công việc giải tỏa con đường bắt đầu từ thời tướng De la Tour, kéo dài qua thời tướng Chanson và hoàn thành ở thời tướng Bondis, như thế là mất 3 năm.



Tướng Bondis vô cùng mừng rỡ khi công tác giải tỏa hoàn thành, và đề nghị Bảo Đại phong cho Bảy Viễn lên chức Thiếu tướng.

9/- Lót tay mua lọng

- Quân sư Huỳnh Đại : Một đêm đi cao lâu, Bảy Viễn gặp lại ân nhân, thuở xưa đã giúp đỡ trong khi mẫn tù nghèo đói, lang thang, đó là Huỳnh Đại, một thương gia người Tàu có máu Mạnh Thường Quân, hiện làm chủ nhà hàng Đại La Thiên, sang trọng nhất nhì trong Chợ Lớn. Lịch sử Huỳnh Đại cũng tương tự như của chú Hoà, Hui Bon Hoa. Từ tay trắng làm nên sự nghiệp.

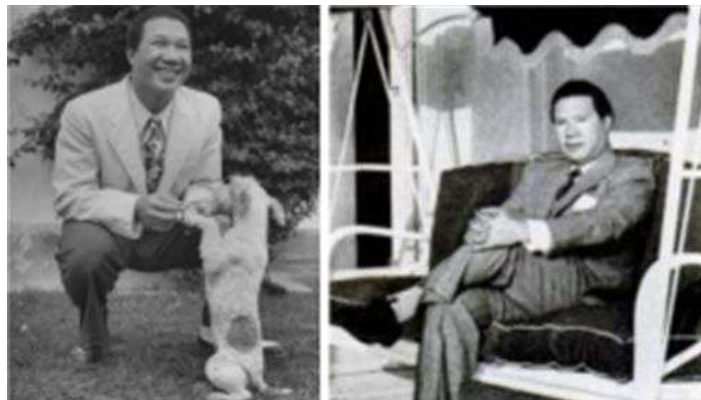
Cả hai, tay bắt mặt mừng, kéo nhau vào mở Sam banh chuyện trò tâm sự.

Huyền Đại gợi ý làm ăn : “Chức thiếu tướng coi thì oai thiệt, nhưng không bằng nhà kinh doanh. Tôi khuyên chú em nhân lúc có tướng, có quyền, nhảy ra thương trường, phát tài mau hơn.”

Bảy Viễn đáp lại : “Với Đại Thế Giới, mỗi ngày vô kết nửa triệu bạc đủ rồi, đại ca còn bày vẽ chi nữa cho mệt”.



Huyền Đại cười, nói : Chuyện làm ăn gặp thời thì phải bung ra, nên nhớ, đời người chỉ có một thời mà thôi. Chú em hãy noi gương Chú Hỏa, với số vốn bạc tỷ, chú em có thể mua nhà băng, mua bán nhà cửa, một vốn bốn lời. Mình chỉ cách chú làm ăn, nhưng trước hết phải tìm người đỡ đầu. Có bao giờ chú em liên hệ với cựu hoàng Bảo Đại, nay là quốc trưởng chưa ?” Bảy Viễn giật mình : – Chưa, tôi chưa bao giờ nghĩ tới, người ta ở trên cao còn mình ở dưới thấp làm sao mà vói tới được”. Huyền Đại tiếp : – Cao thì cao, nhưng ông ta cũng vẫn cần tiền, vì một người ăn xài như vua, mà nay lương bổng hàng tháng thì làm sao cho đủ ? Chú mày nên trích ra một số tiền hoa hồng hàng tháng, gởi cho cựu hoàng, gọi là giúp vào quỹ xã hội của ông ta. Đồng tiền đi trước là đồng tiền khôn. Sách có câu “thọ tài như thọ tiền”, cựu hoàng sẽ có cách báo đáp xứng đáng”.



Quốc Trưởng Bảo Đại ở Hồng Kông và Pháp

- Nghĩa đệ của Bảo Đại : Nghe lời Huỳnh Đại, tướng Bảy Viễn tìm cách liên hệ với Bảo Đại, nhưng lót tay không phải là chuyện dễ. Bảy Viễn ra lệnh cho hai anh em quân sư là Lai Hữu Tài và Lai Hữu Sang lập hồ sơ về Bảo Đại.... Đọc xong lý lịch, Bảy Viễn quyết định lót tay Bảo Đại để có chiếc lọng che thân phòng khi bất trắc.

Bảy Viễn nhờ bào đệ của Bảo Đại là Vĩnh Căn làm trung gian cho biết, Bảy Viễn sẽ ủng hộ quốc trưởng mỗi tháng 240,000\$.

Đầu năm 1954, Bảo Đại nhận Bảy Viễn là "nghĩa đệ" khi Bảy Viễn giúp 500,000 đô la Mỹ để Bảo Đại gửi qua Hồng Kông cho cô bồ Tàu lai Tây, tên Hoàng Tiểu Lan (Jenny Woong), đã có con gái với Bảo Đại, tên Nguyễn Phúc Phương Ân.

Bảy Viễn được giao phụ trách cảnh sát công an Sài Gòn Chợ Lớn.



Bảy Viễn mở rộng Đại Thế Giới (Casino Grand Monde), Kim Chung (Tiếng chuông vàng – Casino Cloche d'Or), được báo chí Pháp ca ngợi hết lời : "Một thành phố trong một thành phố". Đại Thế Giới gồm gian hàng cờ bạc, 2 rạp chiếu bóng, 3 rạp cải lương, Tiều Quảng, vũ trường. Đại Thế Giới có 3 chi nhánh, một ở đường Camette, 2 ở trong Chợ Lớn.

Thủ tướng Trần Văn Hữu không ký Quyết định mở rộng Đại Thế Giới, nhưng Bảo Đại ký.

10/- Chọn Tham Mưu Trưởng cho Quân Đội Quốc Gia Việt Nam



Phan Văn Giáo & Bảo Đại ở phi trường Đà Lạt 1949

Bảo Đại mời một số chính khách lên biệt điện Đà Lạt để bàn thảo về việc chọn một Tham Mưu Trưởng cho QĐ/QG/VN. Trong các nhân vật được quốc trưởng đề cử, có tên Bảy Viễn. Thủ hiến Trung phần, dượng sĩ Phan Văn Giáo, là người đã kích Bảy Viễn hơn ai hết. Không may cho ông, là ông chê bai Bảy Viễn trước mặt đại diện Lai Hữu Sang. Tư Sang điện khẩn vụ việc, báo cáo cho Bảy Viễn.

Bảy Viễn tức sôi máu, nhảy lên chiếc Jaguar, loại xe đua mới xuất xưởng, chạy một mạch lên Đà Lạt. Con đường có nhiều đèo cao, vòng vèo, kể bên vực thẳm, ở những khúc cua có những cái am nhỏ bên đường, để cúng cô hồn những người tử nạn, nhưng xe vẫn miết ga. Đến khách sạn Langbian, nơi có quan khách đến ở dự phiên họp với quốc trưởng, Bảy Viễn lớn tiếng hỏi Tư Sang :

- Thăng chó đẻ Phan Văn Giáo là thăng nào mà dám nói xấu Bảy Viễn này ?



Bảo Đại

Một người bồi nhanh chân báo động, Phan Văn Giáo xông ra cửa sau, đón taxi lên biệt điện cầu cứu với Bảo Đại. Bảy Viễn và Tư Sang phóng xe lên biệt điện. Phan Văn Giáo trốn biệt. Bảo Đại phải đứng ra dàn xếp. Dù chết hụt, nhưng Phan Văn Giáo vẫn tiếp tục công kích Bảy Viễn :
- “Không hiểu quý ngài nghĩ thế nào, chớ riêng tôi, tôi cảm thấy vô cùng xấu hổ nếu một tướng cướp được chọn để giao chức Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Đội Quốc Gia Việt Nam. Trước đây, Đại Thế Giới do ông Lâm Giồng, người gốc Ma Cau thầu khai thác. Để buộc Lâm Giồng phải giao Đại Thế Giới lại cho mình, Bảy Viễn không ngần ngại sai đàn em ném lựu đạn vào sông bạc Kim Chung, làm thiệt mạng 60 người. Rồi còn bắt cóc những người trong ban giám đốc để tống tiền.



Bảy Viễn

Các ngài có biết không, khi nhậm chức cầm đầu ngành cảnh sát công an Sài Gòn Chợ Lớn, Bảy Viễn liền cho lập xóm Bình Khang, một nhà chứa khổng lồ hoạt động công khai, phục vụ binh sĩ”.

Phan Văn Giáo là người xu nịnh Bảo Đại, đã gả em vợ tên Lê Thị Phi Ánh cho Bảo Đại làm thiếp.



TT Diệm cùng tướng Bảy Viễn

11/- Thủ tướng Ngô Đình Diệm

Quân đội Pháp ngày càng thua trên các mặt trận, Bảo Đại qua Pháp, gọi là để theo dõi thời cuộc, cho rằng số phận VN sẽ được giải quyết tại bàn hội nghị giữa các cường quốc. Hoa Kỳ thuyết phục Bảo Đại chấp thuận cho Ngô Đình Diệm làm thủ tướng. Bảo Đại không ưa gì ông Diệm, nhưng tình thế bắt buộc nên phải đồng ý.



Ba Tướng đối lập với ông Ngô Đình Diệm : Nguyễn Văn Xuân, Nguyễn Văn Hinh, và Lê Văn Viễn (thủ lĩnh Bình Xuyên) đang diễn mua chuộc HHHG tại Dinh Độc Lập

Bảy Viễn lúc nào cũng theo dõi, nghe ngóng về Bảo Đại, vì đó là cái lọng che chở cho Bình Xuyên, cho cái ghế ngồi vững chắc của ông ta.

Ngô Đình Diệm về nước vào tháng 6 năm 1954. Thủ tướng Diệm dẹp Đại Thế Giới và Kim Chung, làm cho Bảo Đại và Bảy Viễn bất mãn, vì đó là cái túi tiền của cả hai. Trung tá Phòng

Nhì Pháp, Savani cho Bảy Viễn biết, là ông Diệm quyết tâm dẹp các lực lượng vũ trang của các giáo phái và đảng Đại Việt ở miền Trung.

12/- Bình Xuyên tấn công quân chính phủ Ngô Đình Diệm



- Thành lập Mặt Trận Quốc Gia Toàn Lực : Khi thủ tướng Diệm đóng cửa Đại Thế Giới và Kim Chung, thì Bảo Đại và Bảy Viễn nhất quyết đánh ông Diệm. Mặt Trận Quốc Gia Toàn Lực (MTQGTL) quy tụ lực lượng vũ trang của các giáo phái, gồm Cao Đài, Hòa Hảo, Thiên Chúa và Bình Xuyên, để chống chính phủ Ngô Đình Diệm.

Bình Xuyên chỉ có 3 tiểu đoàn. Năm Lửa Trần Văn Soái, Hòa Hảo, gởi 1 tiểu đoàn, Cao Đài biệt phái 1 tiểu đoàn, tướng Nguyễn Văn Hinh chi viện 1 tiểu đoàn lính Dù, như vậy MTQGTL có 6 tiểu đoàn.

Ngày 9/5/1955, Bảo Đại đánh điện triệu tập ông Diệm sang Pháp, nhưng ông không đi và tiến hành việc triệt hạ lực lượng vũ trang của các giáo phái.

12/2. Trung tướng Nguyễn Văn Vỹ đảo chánh Thủ tướng Ngô Đình Diệm. Theo lệnh của Bảo Đại, tướng Nguyễn Văn Hinh rời VN vĩnh viễn, và phải trao quyền Tổng Tham Mưu Trưởng QĐ lại cho Trung tướng Nguyễn Văn Vỹ.

Trong hồi ký "Việt Nam nhân chứng", tướng Trần Văn Đôn thuật lại như sau :

"Nguyễn Văn Vỹ hấp tấp họp báo, tuyên bố rằng quân đội cùng ông đảo chánh Ngô Đình Diệm. Thiếu tướng Lê Văn Tỵ, tướng Trần Văn Đôn, Nguyễn Hữu Cốc, Dương Văn Đức được gọi đến.

Thiếu tướng Lê Văn Tỵ hỏi :

- Các anh đang làm gì đó ?

Trung tướng Nguyễn Văn Vỹ trả lời : – Tôi làm đảo chánh.

- Anh lấy gì để làm đảo chánh ?

- Quân đội.

Tướng Lê Văn Tỵ lột sao trên vai của mình để xuống bàn, nói :

- Tôi lột lon trả lại cho anh. Tôi không theo anh đâu !" (Hết trích)



Tướng Lê Văn Ty

Nhị Lang, tên thật là Thái Lâm, một nhà văn, nhà cách mạng lão thành, cố vấn chính trị và là người phát ngôn của thiếu tướng Trịnh Minh Thế, kể lại vụ việc như sau :

"Khi tôi tới nơi khoảng 6 giờ chiều, chúng tôi bắt gặp một số sĩ quan khoảng 50 người đang ngồi chật phòng khách, tầng dưới của Dinh Độc Lập. Trên lầu, tôi thấy Lê Văn Ty đang ngồi trong phòng khách với một sĩ quan mà tôi không biết tên.

Thấy hơi lạ, vì tại sao thủ tướng Diệm lại tiếp khách một lượt đông sĩ quan như thế ? Tôi bèn nhờ Đại úy tùy viên Tạ Thành Long kín đáo xét tình hình, thì được biết, hồi chiều này, tướng Nguyễn Văn Võ thừa lệnh Bảo Đại, tước binh quyền trong tay Thiếu tướng Lê Văn Ty. Và tướng Ty bị các sĩ quan "áp giải" theo họ vào Dinh Độc Lập để tước đoạt nốt quyền lãnh đạo chính phủ của Thủ tướng Ngô Đình Diệm. Như thế có nghĩa là số 50 sĩ quan này đã đồng loạt với tướng Võ, kéo vào Dinh Độc Lập, lấy số đông bao vây và áp đảo ông Diệm.

Xin nhắc lại, Bảo Đại đã không những triệu hồi Ngô Đình Diệm sang Pháp mà còn đòi cả Lê Văn Ty phải bỏ nhiệm vụ đi theo. Mặt khác, Bảo Đại còn phong cho trung tướng Nguyễn Văn Võ làm Tổng Tư Lệnh QĐ/QG/VN.

Lúc đó, Nhị Lang chia súng vào tướng Võ và lột lon ông ta. Trần Trung Dung bèn báo cáo, và Ngô Đình Nhu kéo tướng Võ vào phòng.

Nếu không có hành động phi thường, nhanh trí và quyết định chớp nhoáng của Nhị Lang, chia súng lột lon, và nếu không có khẩu Colt 45, thì tướng Võ đã thành công trong việc áp đảo ông Diệm từ chức, để đưa Bảy Viễn lên làm Thủ tướng, thì chắc chắn tình thế sẽ hỗn loạn và rối rắm muôn phần.

Trung tướng Võ và Nguyễn Tuyên bay lên Đà Lạt, từ đó bay sang Cao Miên rồi sang Pháp sống lưu vong.”



- Quân Bình Xuyên tấn công Dinh Độc Lập : Mâu thuẫn hai bên căng thẳng đến cực điểm, Bảy Viễn ra lệnh cho Bình Xuyên tấn công trước. Kế hoạch tác chiến được soạn thảo cẩn thận. Những chiếc cầu qua cù lao Chánh Hưng đã được bí mật gài mìn.

Chiều ngày 28/4/1955, lính Bình Xuyên do Bảy Mên chỉ huy, mở cuộc tấn công Dinh Độc Lập bằng súng cối làm chết một người và nhiều người bị thương. Các chốt công an của Mai Hữu Xuân cũng bị tấn công. Vài phút sau, quân chính phủ phản pháo vào mục tiêu Chánh Hưng, tiến đến các đầu cầu. Mặt trận phía cầu Tân Thuận, giao cho lính Cao Đài về hợp tác với chính phủ, do thiếu tướng Trịnh Minh Thế chỉ huy.

Bảy Mên cho châm điện phá các cầu, chỉ có cầu Nhị Thiên Đường là còn nguyên vẹn. Hai bên quần nhau suốt 4 ngày, quân chính phủ do Đại tá Dương Văn Minh chỉ huy đã tiến vào tổng hành dinh của Bảy Viễn. Bình Xuyên rút về phía cầu Tân Thuận, là đầu cầu để xuống Rừng Sác.

Mặt trận cầu Tân Thuận gay go nhất, nhiều đợt xung phong qua cầu bị chặn lại, nguy hiểm nhất là giang đỉnh của Bảy Viễn, từ dưới sông xả đại liên lên cầu, rồi súng cối nhắm vào đội hình của Trịnh Minh Thế mà tác xạ không ngừng. Một tin xôn xao. Đó là thiếu tướng Trịnh Minh Thế bị tử thương. Một nhà báo Mỹ nói về cái chết của Trịnh Minh Thế, đang đứng trên xe jeep để chỉ huy, tướng Thế gục đầu, quy xuống do một phát đạn trúng ngay vào đầu.

Ai giết Trịnh Minh Thế ? Ông Diệm lúng túng, khi kẻ chạy về với quốc gia mà chết khó hiểu như thế, thì còn ai dám chạy về với mình nữa ?.



Trung Tướng Trịnh Minh Thế
1922 - 1955

Tin đồn cho biết, trong túi Trịnh Minh Thế còn một ngân phiếu 70 triệu đồng chưa lãnh. Thiên hạ đoán rằng, đó là tiền mà Hoa Kỳ thưởng cho tướng Thế đã về hợp tác với quốc gia. Và ông Ngô Đình Nhu là người mẫn nguyện trước cái chết đó. Thật ra, trong tình hình như thế, có rất nhiều người muốn loại trừ tướng Trịnh Minh Thế, trong đó có nhóm người của tướng Nguyễn Văn Võ trong Quân Đội Quốc Gia VN.



Trận chiến ác liệt kéo dài 5 ngày, phía chính phủ có 26 tử thương và 52 người bị thương.

- Quân Bình Xuyên rút vào Rừng Sác : Rừng Sác là khu rừng ngập mặn thuộc quận Cần Giờ, nằm giữa các cửa sông Đồng Nai, Sài Gòn, sông Vàm Cỏ Đông và Vàm Cỏ Tây, diện tích 75,740 hecta.

Rút quân vào Rừng Sác là một sai lầm của Bảy Viễn, vì nước uống rất hiếm, bị bao vây lâu ngày, số nước ngọt dự trữ bị cạn kiệt, gây khó khăn cho mấy ngàn binh lính. Mặt khác, súng cối từ tàu hải quân quốc gia, cứ liên tục nã vào mà không có công sự vững chắc, nên bộ binh bị thương rất nhiều. Người Pháp viện trợ cho Bảy Viễn một chiếc xà lan mới toanh, trang bị đài phát thanh, do Trịnh Khánh Vàng phụ trách, chứ rửa ông Diệm ra rả suốt ngày.

Chính phủ mở Chiến Dịch Hoàng Diệu, do đại tá Dương Văn Minh chỉ huy đánh dẹp Bình Xuyên ở Rừng Sác. 6 tiểu đoàn Bình Xuyên bị bao vây, tinh thần quân lính hoang mang, suy sụp trước những trận pháo kích ác liệt của quân đội quốc gia. Yếu điểm của Bình Xuyên là vợ con binh lính chạy theo vào Rừng Sác rất đông, làm trở ngại tác chiến.



Ba tiểu đoàn : quân Dù, Cao Đài, Hòa Hảo không quen đánh giặc, ra quân lần đầu, gặp hỏa lực ác liệt nên buông súng bỏ chạy. Bảy Môn đưa thiếu tá Bay, tiểu đoàn trưởng quân Cao Đài ra hội đồng kỷ luật xét xử vì binh lính bỏ chạy gần hết.

13/- Bảy Viễn sang Pháp

Đang lúc bị bao vây ở Rừng Sác, bỗng nhận được tin của thiếu tá trưởng Phòng Nhì Pháp, Savani ra lệnh rõ ràng : "Hai ông Tài và Sang hãy đưa thiếu tướng theo người của ta, cắt đường rừng ra Phú Mỹ, sẽ có xe đưa về Bà Rịa. Thế là bộ ba thoát hiểm trong gang tấc, vì quân chính phủ bao vây bắt sống toàn bộ chỉ huy Bình Xuyên.

Ba người chui vào một lô cốt bỏ hoang. Tư Sang dùng máy liên lạc với Vùng Tàu. Sáng hôm sau, một chiếc xe nhà binh Pháp đưa tất cả về Bà Rịa, từ đó, trực thăng đưa ra Vũng Tàu. Phi cơ nhà binh Pháp chở 3 tên tay sai sang Lào, rồi đến Pháp bằng Air France.

Ngày 7/11/1955, Bảy Viễn đến Paris một cách âm thầm như một du khách, vì Pháp muốn giữ bí mật về việc đã ủng hộ giáo phái chống Thủ tướng Diệm. Bảy Viễn an thân nhưng chưa an lòng, vì 3 bà vợ còn kẹt ở VN, và con trai là thiếu tá Lê Paul đang bị giam.



Lê Paul con trai Bảy Viễn bị bắn chết

Tướng tá Bình Xuyên bị hốt hết, rồi sau đó đưa ra Côn Đảo, gồm Trần Văn Ân, Hồ Hữu Tường, Trịnh Khánh Vàng, Jean Baptist Nguyễn Văn Đồng. Riêng Lê Paul được tách riêng ra và bị nhốt ở bót Phú Lâm.

Vì sao Lê Paul bị nhốt riêng và không bị đày đi Côn Đảo ?

Sau này, ký giả Hilaire Du Berrier cho biết, trong trận đánh cuối cùng, một binh sĩ đã dùng bán súng đập vào vách làm bằng ván ép, thì từ bên trong tuôn ra những bó tiền bằng viên gạch. Ngô Đình Nhu nghĩ rằng, có thể còn những chỗ dấu tiền khác nữa, nên hạch hỏi Lê Paul và bắt làm con tin buộc Bảy Viễn phải nhả tiền ra để cứu con trai.

Bảy Viễn đã cho biết tất cả những trương mục trong các ngân hàng, nhưng ông Nhu cho rằng tiền trong ngân hàng là tiền của quốc gia, không giấu giếm gì được. Việc mà ông muốn là những chỗ chôn dấu khác. Thật ra không có kho tàng nào cả. Thế là số phận của người con 27 tuổi bị xử theo luật giang hồ. Đó là ngày 14/4/1956, cảnh sát đưa Lê Paul ra khỏi bót Phú Lâm, chạy về hướng Phú Định, đến giữa đường xô xuống bắn chết.



14/- Kết

Với Bảy Viễn, cuộc đời như một giấc mộng, từ tay không tạo ra tột đỉnh vinh quang bằng những nấc thang máu mung, bất chính, phi nghĩa, rồi khi tỉnh giấc, tay trắng hoàn trắng tay, sống trong nghèo đói và chết âm thầm nơi đất khách quê người.



Cũng giống như nhân vật Vy Tiểu Bảo trong Lộc Đình Ký của Kim Dung, thất học nhưng nhờ nhanh trí máu khóe, gian xảo, biết nịnh bợ nên đã leo lên đến tột đỉnh vinh quang, nhưng cuối cùng cũng hoàn tay trắng, không vượt qua được số phận của những con người cùng chung cảnh ngộ.

Trúc Giang

Minnesota ngày 7/3/2012